

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága
mint felülvizsgálati bíróság
Pfv.III.20.712/2010/3.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Szentes T. István ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Baritsa Katalin ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróságnál 14.P.96.736/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 61.Pf.638.419/2009/7. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről 12. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 1974-ben a bal alsó lábszár csonkolásával járó súlyos vasúti balesetet szenvedett. A Váci Városi Bíróság, illetőleg a Pest Megyei Bíróság jogerős ítéletével a felperes részére általános kártérítést, és a dologi károkra különféle összegeket ítélt meg. Az ezt követő évtizedekben a felperes többféle kárigényt érvényesített, így a keresetveszteség pótlására és a közlekedési többletköltségekre járadékot követelt. A keresetveszteség címén folyósított járadék összeg 2004-ben havi 59.139 forint, a közlekedési többletköltség címén, az alperes által önként folyósított járadék összege havi 13.000 forint volt.

A Váci Városi Bíróság 2.P.20.323/2002/35. számú ítéletét a Pest Megyei Bíróság a 2.Pf.24.118/2004/4. számú ítéletével részben megváltoztatta, a közlekedési többletköltség iránti járadékigényt elutasította, a keresetveszteség címén folyósított járadék összegét pedig 2004. augusztus 1-jétől 90.937 forintra felemelte.

Az alperes az így megállapított keresetveszteségi járadék összegét 2005. augusztus 1-jétől önként felemelte havi 99.334 forintra, míg a közlekedési többletköltség címén fizetett havi 13.000 forintot 2005. augusztus 1-jétől havi 16.000 forintra, 2008. augusztus 1-jétől pedig havi 20.000 forintra felemelte.

A felperes a 2006 februárjában indított keresetében a keresetveszteség pótlására szolgáló járadék havi 30.000 forinttal való felemelését, és közlekedési többletköltség címén havi 50.000 forint járadék megfizetését követelte.

Az elsőfokú bíróság, a Váci Városi Bíróság 2.P.20.323/2002/35. számú ítéletével megállapított keresetveszteségi járadékot havi 123.659 forintra felemelte, az üzemeltetési többletköltség címén fizetendő járadék összegét pedig havi 16.000 forintban állapította meg. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott ítéletével a Váci Városi Bíróság 2.P.20.323/2002/35. számú, illetőleg a Pest Megyei Bíróság 2.Pf.24.118/2004/4. számú ítéletével keresetveszteség címén megállapított járadék összegét havi 115.876 forintra felemelte, és üzemeltetési többletköltség címén havi 20.000 forint járadékot ítelt meg. Kötelezte az alperest az összesen havi 135.876 forint járadék 2009. június 1-jétől véghatáridő nélkül való folyósítására.

A másodfokú bíróság részben megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét és a keresetveszteség címén járó járadék összegét 2005. augusztus 1-jétől havi 99.334 forintban, 2008. január 1-jétől havi 99.771 forintban, 2009. június 1-jétől havi 119.771 forintban állapította meg. Ítéletének indokaiban kifejtette, hogy a megismételt eljárásban a felperes nem terjesztett elő újabb bizonyítási indítványt, vagy bizonyítékot annak ellenére, hogy a 61.Pf.630.966/2008/6. számú hatályon kívül helyező végzésében részletes iránymutatást adott a bizonyításra szoruló tényekre. A keresetveszteség pótlására szolgáló járadék felemelésének alapjául a megvalósult és bizonyított bérfejlesztés szolgálhat, a járadék alapja és összegszerűsége pedig a perben nem tárgyalható újra. A bérfejlesztések figyelembevételével és a nyugdíj összegének levonásával állapította meg a havi járadék összegét 2004. augusztus 1-jétől kezdődően. A közlekedési többletköltség iránti követelés kapcsán kifejtette, hogy az alperest közlekedési járadék megfizetésére kötelező jogerős ítélet hiányában a felperesnek kellett volna bizonyítania a kárát, de ennek nem tett eleget. A felperes kizárólag az állapota miatti gépkocsi használattal összefüggő üzemeltetési költségeinek a megtérítésére tarthat igényt, amely nem feltétlenül azonos a szakértő által a tényleges futásteljesítmény alapján megállapított üzemeltetési költséggel. Ennek bizonyítására azonban a felperes indítványt nem tett, így kizárólag az alperes elismerése erejéig volt kötelezhető járadék fizetésére.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a tényállás téves megállapítására, téves jogi következtetésre és az indokolási kötelezettség megsértésére

hivatkozott. Álláspontja szerint a keresetveszteség pótlására szolgáló járadék felemelésének nem csak a megvalósult bérfejlesztés lehet az alapja, hanem a hasonló munkakörben dolgozók keresetének számottevő emelkedése, a körülmények olyan lényeges változása, amely egymagában alapul szolgálhat a járadék mértékének megváltoztatására. A gépkocsi üzemeltetési költségével kapcsolatos járadékigénye körében pedig kifejtette, hogy tömegközlekedési eszközök igénybevételére nem képes, mindenhová gépkocsival kell mennie, de a járadék összege nem fedezi a benzinköltséget sem, mert annak egy részét a biztosítási költségekre és a gépkocsi fenntartását szolgáló költségátalányra kell fordítania. Így nincs olyan helyzetben, mint a balesete előtt volt. Kérte a jogerős ítélet megváltoztatását és a módosított keresetének megfelelő határozat meghozatalát.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a keresetveszteség pótlására szolgáló és korábban jogerős ítélettel megállapított járadék felemelését, míg közlekedési járadék címén - jogerős ítélet hiányában - kártérítésnek járadék formájában való megítélését kérhette.

A Pp. 230. §-ának (1) bekezdése lehetőséget ad a felek bármelyike számára a szolgáltatás mennyiségének vagy időtartamának a megváltoztatása iránti kereset megindítására, ha azok a körülmények, amelyekre a bíróság az ítéletét alapította, utóbb lényegesen megváltoztak. A felperes kérte a korábban megítélt keresetveszteséget pótló járadék összegének a felemelését, ezért a Pp. 164. §-ának (1) bekezdéséből következően őt terhelte a körülmények lényeges megváltozásának a bizonyítása. A felperes csatolta a korábbi munkáltatójától beszerzett bérkartonokat, és a keresetvesztesége kimutatására számítást végzett a hasonló munkakörben dolgozók béradatainak felhasználásával. Ez a számítás azonban önmagában nem alkalmas annak a lényeges körülményváltozásnak a bizonyítására, amelyet a Pp. 230. §-ának (1) bekezdése a járadék felemelésére előír. Az elsőfokú bíróság is csupán az alperes ellenkérelmének hiánya miatt fogadta el a felperes számítását és alapította erre az ítéletét, a másodfokú bíróság azonban helyesen fejtette ki, hogy a felperes az őt terhelő és a korábbi elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyező végzésében előírt bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Arra helyesen hivatkozott a felperes a felülvizsgálati kérelmében, hogy a keresetveszteség pótlására szolgáló járadék felemelésének az alapja nem csupán a megvalósult bérfejlesztés lehet, de a felperesnek kellett volna bizonyítania olyan további tényeket, amelyek a járadék felemelésénél összehasonlításra alkalmas tényezőként

értékelhetők. Ennek hiányában a másodfokú bíróság csak a felperes által csatolt bérkartonok adatainak felhasználásával, abból kiindulva rendelkezhetett a járadék felemeléséről, így az ítélete nem jogszabálysértő.

A felperes által közlekedési járadékként érvényesített vagyoni kárról korábban jogerős ítélet még nem rendelkezett, így e címen a felperes nem járadék felemelését, hanem kártérítést követelhetett. A Ptk. 355. §-ának (1) bekezdéséből következően a károkozónak meg kell térítenie a károsult vagyoni és nem vagyoni kárát, a (3) bekezdés pedig lehetőséget ad ennek járadék formájában való alkalmazására, amelyre akkor kerül sor, ha időszakonként visszatérő károkat (kiadásokat) kell megtéríteni. A bizonyítási kötelezettség e kárigény körében is a felperest terhelte, amelynek nem tett eleget. A másodfokú bíróság a hatályon kívül helyező végzésében e körben is részletes iránymutatást adott a felperes által bizonyítandó tényekről, a felperes azonban e kárigényére sem ajánlott fel bizonyítást. Erre is figyelemmel nem sértett jogszabályt a jogerős ítélet, amikor az alperes járadékfizetési kötelezettségét az általa elismert összegben állapította meg.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint - tárgyaláson kívül hozott határozatával - a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban megítélhető költsége nem volt, a felülvizsgálati illetéket pedig a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel a 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2010. szeptember 30.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Besenyeiné dr. Varga Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Udvary Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő